

sagt, der er udfrevet saa store Capitaler, at jeg ikke fordrister mig til at give min Stemme til, at der skal affortes Indtægterne en eneste Stilling, lige saalidt som jeg, hvis der paany blev Tale om Jernbaneanlæg, under Garanti, turde give min Stemme dertil, Noget jeg altid har holdt paa at sige Nei til, fordi vor finantstille Stilling i det Hele ikke er saa heldig, som Mange troe, og naar Fornødenhederne stige, og de stige i mange forskjellige Retninger, bliver der Spørgsmaal om, hvorfra skulde Pengene komme. At gjøre nye Laan og, udskrive nye Skatter paa en Tid, hvor Alt stiller sig meget kummerligt, vilde vistnok være mindre end tilraadeligt. Desuden er det efter min Mening en Umulighed at kunne paalægge Regjeringen at skaffe paalidelig Underretning om, hvor store Summer der indbringes ved Salg af det Stempelpapir, som dette Lovforslag omhandler. Man har sagt, at Maximum vilde være 100,000 Rd.; men dette er jo kun en Antagelse; der foreligger jo ikke noget Beviis i den Henseende; man kunde jo ligesaa godt sige, at Maximum vilde være 200,000 Rd. Det er ikke godt at komme til nogen bestemt Formening i saa Henseende; thi Salget af Stempelpapir finder jo Sted i de forskjellige Kjøbstæder og rundt omkring paa Landet, uden at man veed, hvortil det bruges, og det er derfor ikke muligt for Regjeringen at opgive, hvormæget der sælges netop af det Papir. Det forekommer mig i det Hele taget at være umuligt at faae en bestemt og sikker Dplysning i den Retning. Men, selv om det nu forholdt sig saaledes, at det Tab, som Statskassen vilde komme til at lide ved Antagelsen af dette Lovforslag, kun vilde udgjøre et Maximum af 100,000 Rd., saa vil jeg dog sige et bestemt Nei, saavel til dette Lovforslag som til ethvert andet, som gaaer i lignende Retning. Jeg finder, at det er min Pligt som Medlem af en skattebevillende Forsamling, som Medlem af en Deel af den lovgivende Magt, at gjøre Rede og Rigtighed for min Stemmegivning, og dette har jeg nu gjort. Det er, som sagt, ene og alene af finantstille Hensyn, at jeg stemmer imod Lovforslaget, da jeg er fuldkommen overbevist om, at Regjeringen ikke, selv med den bedste

Billie, vil være istand til at kunne give fuldstændige eller tilstrækkelige Dplysninger, hverken for Forsamlingen her, eller for Forsamlingen paa et andet Sted, eller for begge Forsamlinger i deres Heelhed, nemlig for Rigsdagen, saaledes, at den med Tilfredshed kan sige Ja til Lovforslaget.

Sehmann: Forsaavidt et æret Medlem (Ortiser) her for nylig har gjort et Forsøg paa at godtgjøre, at Statskassen godt kan bære den Afgang i Indtægter, som vil fremkomme, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, skal jeg kun tillade mig at gjentage, hvad jeg strax yttrede, da jeg først udtalte mig, at jeg ogsaa nærer det Haab, at vi nærme os den Tid, hvor vi kunne komme til en Nedsættelse i enkelte Indtægter, altsaa komme til en Nedsættelse i en eller anden Skattebyrde, og i saa Fald vil Stempelovgivningen være Noget af det, som fortjener at tages under omhyggelig Overveielse; men jeg vil dog bemærke, at, dersom han har kunnet berolige sin Samvittighed blot ved de Tal, han har nævnt, saa maa jeg sige, at han har en lettere eller stærkere Samvittighed, end jeg vilde have i en saadan finantstiel Afgjørelse, det vil sige, at han efter min Formening tager Sagen lettere, end jeg i det Hele taget kan ønske, at Rigsdagen vil tage den. Jeg skal derhos bemærke, at jeg finder en Bestyrkelse i mit nævnte Haab i den Omstændighed, at Regjeringen jo — det er notorisk — har nedsat en Commission for at tage Stempelovgivningen i dens Heelhed under Overveielse, og som Følge deraf maa man altsaa haabe, forsaaavidt der ikke stiller sig finantstille Hindringer i Veien, at en Reform i den Retning vil kunne lade sig gennemføre; nogen Vished derfor kan man naturligvis ikke have. Jeg skal derfor bemærke, at det forekommer mig, at saavel den nuværende som hvilken som helst anden Regjering umulig vil kunne indlade sig paa at sanctionere en Lov, der angaaer et enkelt Stykke af et heelt sammenhængende System, som netop paa den Tid var under Overveielse, og det forekommer mig, at de, der ønske at holde fast ved det Haab, at denne Overveielse vil føre til en Revision af Stempelovgivningen i dens Heel-